

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 80/00

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 14. decembra 2000 predbežne prerokoval podnet PaedDr. V. A., bytom T., zastúpeného komerčnou právničkou JUDr. J. Č., ktorým sa domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Obecného zastupiteľstva v Trsticiach č. 22/1996, č. 34/1999 a č. 37/1999, a takto

r o z h o d o l :

Podnet PaedDr. V. A. **o d m i e t a** pre nedostatok príslušnosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 9. októbra 2000 doručené podanie PaedDr. V. A. (ďalej len „podnecovateľ“), ktorým sa domáha vyslovenia porušenia jeho práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uzneseniami Obecného zastupiteľstva v Trsticiach č. 22/1996, 34/1999 a 37/1999.

Na základe výzvy ústavného súdu zo dňa 7. novembra 2000 podnecovateľ splnomocnil na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom komerčnú právničku JUDr. J. Č., J. podľa § 20 ods. 2 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993

Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Vychádzajúc z obsahu podania a jeho označenia je predmetom konania podnet, ktorým podnecovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil, že uzneseniami Obecného zastupiteľstva obce Trstice boli porušené jeho práva označené v podaní. Za druhého účastníka možno pokladať obec Trstice, pretože podnecovateľ namieta porušovanie svojich práv uzneseniami obecného zastupiteľstva tejto obce.

Podnet má zákonom predpísané náležitosti, nie je neprípustný, pretože ústavný súd o predmetnej veci nekoná a v minulosti o nej nerozhodoval. Pre posúdenie ďalších dvoch podmienok prijatia podnetu na ďalšie konanie, a to príslušnosti ústavného súdu a zjavnej neopodstatnenosti podnetu, je potrebné uviesť nasledovné:

Podnecovateľ sa domnieva, že vyššie označenými uzneseniami Obecného zastupiteľstva obce Trstice v súvislosti s aplikovaním zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov došlo k porušeniu jeho ústavných práv (čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1 ústavy).

Podnecovateľ sa obrátil na Okresný súd v Galante s návrhom, ktorého obsah je možné zistiť z uznesenia tohto súdu sp. zn. 4 C 127/1997. Podnecovateľ sa v tomto konaní domáhal konštatovania, že pri prijímaní všeobecne záväzného nariadenia Obecný úrad Trstice nerešpektoval zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Okresný súd vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a postúpil vec Krajskému súdu v Trnave. Tento uznesením č. 10 S 90/1998 konanie v uvedenej právnej veci zastavil. Z odôvodnenia jeho uznesenia vyplýva, že krajský súd konštatoval svoju nepríslušnosť zrušovať všeobecne záväznú nariadenie obcí a poučil podnecovateľa, aby sa obrátil na ústavný súd.

Podnecovateľ k podnetu doručenému ústavnému súdu pripojil uznesenie Obecného zastupiteľstva obce Trstice č. 34/1999, z ktorého vyplýva, že obecné zastupiteľstvo obce odníma podnecovateľovi jednu bytovú jednotku a túto je povinný odovzdať, ako aj svoje odvolanie proti spomínanému uzneseniu obecného zastupiteľstva, ktoré bolo odmietnuté listom Obecného úradu Trstice zo dňa 22. novembra 1999. Zo spomínaných dokladov vyplýva, že podnecovateľ požiadaval o kúpu bytu v roku 1997. Obecný úrad v Trsticiach

poukazujúc na všeobecne záväzné nariadenie obce z roku 1997 č. 22/1996 mu však oznámil, že jeho žiadosti nevyhovuje a uvedené byty si ponecháva vo vlastníctve. Ústavný súd nebral do úvahy zjavne nesprávne označenie ustanovenia § 36 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (správne označenie - § 31 citovaného zákona) uvedené v liste Obecného úradu Trstice č. 468/97, ktorým sa podnecovateľovi oznamuje, že obec si ponecháva vo vlastníctve všetky byty. Podnecovateľ tvrdí, že obsahom týchto uznesení došlo k porušeniu jeho ústavných práv.

II.

Právomoc ústavného súdu podľa čl. 130 ods. 3 ústavy je daná vtedy, keď fyzická alebo právnická osoba namieta porušenie svojich práv. V danom prípade podnecovateľ namieta porušenie svojich práv znením a obsahom uznesení Obecného zastupiteľstva obce Trstice. Tieto uznesenia sa dotýkajú práv a povinností, ktoré vyplývajú pre účastníkov konania zo zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov.

Všetky namietané uznesenia obecného zastupiteľstva sa podnecovateľa dotkli tým, že v ich dôsledku s ním obec odmietla uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu. Ak došlo k porušeniu práv podnecovateľa, tak k nemu došlo tým, že s ním obec odmietla uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu. Podnecovateľ má podľa § 29a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov právo domáhať sa uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu na všeobecnom súde. Príslušnosť všeobecného súdu zakladá aj § 7 v spojení s § 80 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku a § 29a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 85/1997 vyslovil: „Ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ústavnú ochranu základnému právu, ak sa tejto ochrany mohol domôcť účastník konania sám v konaní pred všeobecnými súdmi.“ Ústavný súd poskytuje ochranu základných práv vtedy, keď ich ochrana nepatrí do príslušnosti všeobecných súdov.

Právny vzťah medzi podnecovateľom a obcou Trstice v kontexte aplikácie spomínaného zákona je typickým občiansko-právnym vzťahom a z neho vyplývajúce práva a povinnosti môžu účastníci uplatňovať, ako už bolo vyššie uvedené, v konaní pred všeobecným súdom. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov preto nemôžu byť posudzované v konaní pred ústavným súdom pre nedostatok príslušnosti ústavného súdu.

Nesprávne poučenie všeobecného súdu o príslušnosti ústavného súdu nezakladá príslušnosť ústavného súdu.

Podnecovateľ v podnete poukazuje na to, že sa obrátil s návrhom na ochranu svojich práv na príslušný všeobecný súd, o čom predložil aj dôkazy, avšak z obsahu týchto listín vyplýva, že podnecovateľ svoj návrh formuloval nesprávnym spôsobom a ochrany svojich práv sa naopak nedomáhal spôsobom, ktorý mu zákon umožňuje. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 36/00 vyslovil: „Fyzická osoba musí na svoju ochranu využiť predovšetkým právne prostriedky, ktoré mu priznáva procesný predpis, na základe ktorého sa konanie pred všeobecným súdom uskutočňuje.“

V súlade s § 11 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 314/1996 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov proti všeobecne záväzným právnym predpisom vrátane všeobecne záväzných nariadení obcí, smerniciam, úpravám, uzneseniam, iným právnym aktom a rozhodnutiam orgánov verejnej správy vydaným k jednotlivým veciam, ktorými bol porušený zákon alebo všeobecne záväzný právny predpis, podá prokurátor protest orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal, alebo orgánu nadriadenému alebo dozerajúcemu. Prípadnú nezákonnosť uznesení Obecného zastupiteľstva obce Trstice je oprávnený preskúmať a napadnúť príslušný orgán prokuratúry. Z obsahu spisu vyplýva, že podnecovateľ sám inicioval vstup orgánov prokuratúry do preskúmavania vo svojej právnej veci. Záver či spôsob vybavenia veci však v tomto konaní pred ústavným súdom nie je rozhodujúci a môže mať dopad len na prípadné iniciovanie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 písm. c) zo strany generálneho prokurátora.

Uznesenia Obecného zastupiteľstva Trstice v súlade s ustanovením § 200ha Občianskeho súdneho poriadku podliehajú okrem uznesenia, ktorým sa rozhoduje o všeobecne záväznom nariadení, preskúmavaniu všeobecným súdom na základe protestu

prokurátora (§ 11 zákona o prokuratúre). Na rozhodnutie o zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva je príslušný okresný súd, v obvode ktorého sa obec nachádza, nie ústavný súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2000